

Posudek oponenta bakalářské práce

Název: **„PŘIBLÍŽENÍ PRINCIPŮ FENG-SHUI ŽÁKŮM V ZŠ A MŠ VE ZDÍKOVĚ A JEJICH APLIKACE V PRAKTICKÉM PROJEKTU“**

Autor: **Milan Sojka**

Bakalářská práce studenta Milana Sojky nazvaná **„PŘIBLÍŽENÍ PRINCIPŮ FENG-SHUI ŽÁKŮM V ZŠ A MŠ VE ZDÍKOVĚ A JEJICH APLIKACE V PRAKTICKÉM PROJEKTU“**, předložená v rámci studia oboru Pedagogika volného času na Katedře pedagogiky, je kromě úvodu a závěru rozdělena na teoretickou a praktickou část. Orientaci v obsahu práci komplikuje číslování úvodu, závěru i seznamů použitých zdrojů a abstraktu. Anglický abstrakt se v práci nachází, ale v obsahu jej nenajdeme. Práce tak nemá 8 částí, ale jen dvě. Autor pro svou práci zvolil Oxfordský standard citací. V teoretické části své práce se pan Sojka pokouší vysvětlit co je Feng-Shui a jakou má historii. Zároveň chce ukázat základní metody pro *„objevení energie, která se nachází ve hmotě, v prostoru a všude kolem nás.“* (s. 6). V této pasáži autor zřejmě vyjadřuje své přesvědčení a svou víru. Postrádám jakékoliv kritické hodnocení studovaného fenoménu, což mne vede k závěru, že tato pasáž předloženého textu spadá svým charakterem spíše do ranku „duchovní literatury“, než do oblasti odborného textu, kam by (alespoň ve formě pokusu) měla bakalářská práce patřit. Poněkud nelogicky se první kapitola také věnuje výtvarným projevům dětí a kompetencím, které mají děti získávat ve výtvarné výchově. Jak spolu souvisí dvě tak rozličná témata? Odpověď jsem v autorově práci nenašel. Kapitola 2.6 končí nepochopitelným citátem o používání vertikálních linií dětmi ve výtvarném projevu a kapitola 2.7 začíná již „objevným“ tvrzením, že výtvarná výchova dokáže přesahovat do jiných školních předmětů i životních situací. Mám za to, že Kapitoly 2.1 – 2.6 jsou zmatenou prezentací autorova světonázoru a jako odborný text se jen tváří. Kapitola 2.7 je jakýmsi přeskokem... snad do projektového vyučování? V kapitole 2.8 se dozvídáme, že výtvarná výchova je zařazena do RVP. Jak si vysvětlí větu: *„Rámcový vzdělávací program spolu s Národním programem pro rozvoj vzdělávání je definován jako nejvyšší úroveň vzdělání.“* (s. 27)?

Praktická část práce pana Sojky začíná historií školství na Zdíkovsku. Co je na historii školství na Zdíkovsku praktického? Zvlášť když tato podkapitola (3.1.1 je začleněna do kapitoly 3.1 s názvem *„Popis školy“*. Skutečně praktická část začíná až poněkud později, když autor uvádí své návrhy lekcí výtvarné výchovy. Jako problematickou z hlediska předškolního a základního školního vzdělávání vnímám snahu vštípit žákům principy Feng-Shui. Jak mohou tyto být užitečné např. žákům, kteří v ně nevěří? Nejde v tomto případě spíše o formování víry žáků a tedy jistý typ „konfesního vzdělávání“, než o vzdělávání výtvarné? Proč vlastně chce autor práce přibližovat principy Feng-Shui žákům MŠ a ZŠ ve Zdíkově? Jak to pro ně může být užitečné? Odpovědi na tyto otázky jsem bohužel v práci nenašel.

V celkovém shrnutí lze říci, že rozsah předloženého textu dostatečný. Míra gramatických chyb je únosná. Dle mého soudu ale předložená práce postrádá metodologické zakotvení. Jako největší problém bakalářské práce pana Sojky však

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

vnímám její obsahovou část, která svým charakterem neodpovídá požadavkům na tento stupeň kvalifikační práce. V budoucnu bych doporučoval upravit zpracovávané téma. Zvolit jasně metodu a věnovat se více výtvarnému vzdělávání a méně alternativním projevům religiozity.

Z toho důvodu mám za to, že bakalářská práce studenta Michala Sojky **nesplňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce** a proto ji **nedoporučuji** k obhajobě.

V Olešnici, dne 30. 4. 2013

František Štěch